



கம்பராமாயணத்தில் ஊடல்

க. மங்கையர்க்கரசி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, அகர்சந்த் மான்மல் ஜெயின் கல்லூரி, மீனம்பாக்கம், சென்னை-600114, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Sullen State in Kambaramaynam

G. Mangaiyarkkarasi a, *

^a Department of Tamil, Agurchand Manmull Jain College, Meenambakkam, Chennai-600114, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:

gmangaichennai@gmail.com

Received: 21-11-2021

Revised: 13-01-2022

Accepted: 18-01-2022

Published: 29-01-2022



ABSTRACT

The Sweetheart is the one who always Love and Adores the Beau most. Obviously she has a strong desire that the Beau should think only of herself and will be more fond of having their convergence always. Even if she is suspicious about the Fidelity of her Beau, she will create only a little dispute which may not last longer. Sweetheart's passionate romance with love towards her Beau can very well be felt when she goes for a little fight though he may not be at a fault or a guilt. In real sense of Romance cycle, the one who is losing himself / herself due to the state of Sullen will be victorious with extreme pleasure during the course of their convergence. This soothing fact can be experienced only after their romantic state of convergence. The anxiety out of the state of Sullen is the most aggravating factor for an extreme romance. According to Thiruvalluvar 'Any Romance of convergence after a long period of Sullen state will be most pleasing and will make the loved ones very high in their esteem. The same Thiruvalluvar while commenting upon the dislikes between the loving partners, says that love life without conflicts and a little sullening state will be like rotten fruit and a tree with a immature fruit. With the Beau and the Sweetheart entangled in deep love both the states of Sullen & Convergence are the most inevitable forces for their life. Digestion of food is more pleasantry than its intake. Likewise in love also the state of Sullen will be more sweeter than the state of convergence. There cannot be an exceptional pleasure even in the life of Heavenly Celestians as in the love of the beloved like an inseparable relationship between land and water as affirmed by the great Valluvar. Emphasising the chastity of oneness to one another, the great Poet Kambhar in a wonderful way says that not only the Humans loved it, but the other sentient beings also chose the chastity of oneness with one another, and that is why they preferred their convergence only with their beloved ones.

Keywords: Kambar, Sullen state, Husband, Wife, Elephant, Pigeon, Peacock

முன்னுரை

ஒரு ஆணும், பெண்ணும் இணைந்து வாழும் காதல் வாழ்க்கையில் பெண், ஆண் தனக்கு மட்டுமே உரியவன் என எண்ணுவாள். இத்தகைய மனநிலை ஆணுக்கும் இருக்கலாம். பெண் இப்படி எண்ணும்போது, ஆண் வேறு ஒரு பெண்ணை விரும்புகிறான் எனத் தெரியவரும் போது, அவள் அவனிடம் ஊடுவாள். அதாவது சிறு சண்டையிடுவாள். பரத்தை ஒழுக்கம் புரிந்து தலைவன் மீண்டு வந்து இல்லம் புகுகையில் அவளோடு தலைவி வேறுபடும் பிணக்குநிலை 'ஊடல்' எனப்படும். காதலர்

வாழ்வில் ஊடல் இன்றியமையாத சிறப்புடையது. காப்பியத்தை சுவைப்பட கூறிச் செல்வதற்கு ஊடலை ஒரு உத்தியாகவே கம்பர் கையாண்டுள்ளார் (Kambar, 1928; Kambar, 1976; Elavarasu, 2020).

ஊடலின் பண்பு

ஊடல், புலவி, துனி என்னும் சொற்கள் அகப்பாடலுள் ஊடலின் பண்பை விரித்துரைக்கும்.

புலவி- மனவேறுபாடு (பொய்சினம்)

ஊடல்- புலவி நீட்டம்.

துனி- ஊடல் நீட்டம்.

புலவியின் முதிர்ச்சி ஊடல்

ஊடலின் முதிர்ச்சி துனி

கலவிக்கு முன் உள்ள பிணங்கலானது அளவோடு இருக்கவேண்டும் என்றும், அளவுக்கு மீறிடுமேயானால் அது உணவில் அளவோடு போட வேண்டிய உப்பு அளவுக்கு மீறியவகையில் போடப்படுவதோடு ஒக்கும் என்று தலைவி தன் ஊடலுக்குக் கட்டுப்பாடுகள் விதித்ததை,

"உப்பமைந் தற்றால் புலவி அது சிறிது

மிக்கற்றால் நீள விடல்"

காதலரிடையே நிகழும் இத்தகைய சிறு பிணக்குகள் அவர்களுடைய அன்பு மேலும் சிறந்து, கூடி மகிழ் துணை செய்யும் என்பதாகும் (Parimelalhagar, 2002).

"துனியும் புலவியும் இல்லாயின் காமம்

கனியும் கருக்காயும் அற்று"

காதல் வாழ்க்கையானது சிறு பிணக்கையும் கொண்டு அமைவதாக இருக்க வேண்டும் (Parimelalhagar, 2002).

ஊடல்

காதல் இன்பத்தினை அதிகரிக்கச் செய்ய ஊடல் உதவும் என்று இலக்கண ஆசிரியர்கள் கூறுவர். ஐந்திணைகளில் மருதத்திணைக்கு ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும் உரிப்பொருளாகத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Ponni, 2020). தலைவன் சில இடங்களில் தலைவியோடு ஊடுவான். ஆனால் பெரும்பாலான இடங்களில் தலைவியே, தலைவனுடன் ஊடல் நிகழ்த்துவாள் (Veerabadran, 2019).

"உணர்ப்பு வரை இறப்பினும் செய்குறி பிழைப்பினும்

புலத்தலும் ஊடலும் கிழவோற் குரிய"

தலைவன் ஊடுவதற்குரிய காரணங்களுள் உணர்ப்பு வரை இறத்தலைக் கற்புகாலத்துக்கும், செய்குறிபிழைத்தலை களவு காலத்திலும், புலவியும், ஊடலும் பெரும்பான்மைக் கற்பிற்கும், சிறுபான்மை களவிற்கும் உரியது என்று நச்சினார்க்கினியர் கூறுவார்.

"மனைவி உயர்வும் கிழவோன் பணிவும்

நினையுங்காலை புலவியுள் உரிய"

தலைவி உயர்வும், தலைவன் தாழ்வும் ஆராயும் காலத்து புலவி காலத்துக்குரியது என்பர் இளம்பூரணர் (Ilampuranar, 1953). தலைவன் கூற்று நிகழ்த்தும் இடங்களாகத் தொல்காப்பியர் கூறுவனவற்றில்,

"உயங்குவன் கிடந்த கிழத்தியைக் குறுகிப்
புல்கென முன்னைய நிறையழி பொழுதின்
மெல்லென் சீறடி புல்லிய இரவினும்"

தலைவன் இல்லறம் புரியும் எண்ணத்துடன் அவளிடம் ஊடலைப் போக்க விரும்பிய இடத்தும், தலைவன் தலைவியிடம் கூற்று நிகழ்த்துவான் (Ilampuranar, 1953).

தலைவனுடைய புறத்தொழுக்கம் காரணமாக ஊடல் கொண்டு கிடந்தவளைக் கால்களை வருடி ஊடல் நீக்க முயன்ற போதும் என்று கூறுவதிலிருந்து, ஊடல் காலத்து தலைவன் தலைவியின் காலைப்பிடித்து வருடி அவளைச் சமாதானப்படுத்துவான் என்பதாகும். காமக்கிழத்தி கூற்று நிகழ்த்தும் இடமாக

"புல்லுதல் மயக்கும் புலவிக் கண்ணும்....."

தலைவன் பிறரொடும் சேர்தலை அறிந்து புலக்குமிடத்தும் கூற்று என்பது பெறப்படுகிறது. காமக்கிழத்தியும் தலைவனிடம் ஊடல் கொண்டாள் என்பது பெறப்படுகிறது (Ilampuranar, 1953).

"அவன் குறிப்பு அறிதல் வேண்டியும், கிழவி
அகன்மலி ஊடல் அகற்சிக் கண்ணும்
வேற்றுமைக் கிளவி தோற்றவும் பெறுமே"

தலைவனது குறிப்பை அறிதல் வேண்டியும், தலைவி தனது ஊடலை நீக்கும் நிலையிலும் உறவின்மையைப் புலப்படுத்தும் சொற்களையும் கூறுவாள் என்பர் தொல்காப்பியர் (Ilampuranar, 1953).

உமையின் ஊடல்

சிவபெருமானே உமையின் காலில் விழுந்து வணங்கினார். அவரது முடியில் பிறை நிலா, பாம்பு, கங்கை ஆகியவை அவர் கீழே விழுந்து வணங்கும் போது, உமையால் நெற்றிப்பகையாகிய பிறையும், அல்குல் பகையாகிய பாம்பும், உமையின் காலில் படுதலுக்குக்கூட உமை மகிழ்வில்லையாம், சிவனது முடியில் உள்ள அவள் மாற்றாளாகிய (சக்களத்தி) கங்காதேவி காலில் விழுவதற்காக உமை மகிழ்ந்தாளாம் என்பதை சிவப்பிரகாசர்,

"ஆதிபகவான் தனது ஊடல் தணிப்பான் பணிய அவ்விறைவன்
பாதம் இறைஞ்சு மதற்கும் நெற்றிப்பகையும்அல்குல் பகையுமாம்
சீத மதியும் அரவும் விழும்செயற்கும் உவகை செய்யாமல்அலை
மாது பணியு மதற்கு மனம் மகிழும் உமையை வணங்குவாம்"
என்று பாடுகிறார் சிவப்பிரகாசர் (Sree Sivaprakasa Swamigal, 2004).

தலைவியின் ஊடல்

கணவன் மனைவி என்னும் இருவரிடத்திலும் குறைவில்லாமல் நிறைந்த அன்பினாலே ஒன்று சேர்ந்து, அதனால் காம இன்பத்தை அவ்விருவரும் சமமாக அனுபவித்தப் பிறகு, அப்புணர்ச்சி என்னும் போரில் துவண்ட மெல்லிய மகளிரைப் போல, இசையொடு பொருந்திய இனிய சொற்களைப் பேசும் பெண்கள் ஊடற்காலத்தில் கழற்றி எறிந்த பூ மாலைகள் தம் மீது வண்டுகள் மொய்த்திருக்கும் படி இருந்தது என்பதை,

"பண் தரு கிளவியார் தம் புலவியில் பரிந்த கோதை
வண்டொடு கிடந்த தேன் சோர் மணி நெடுந் தெருவில் சென்றார்"

என்ற பாடலடி மூலம் அறியமுடிகிறது (Poovannan, 2011).

பெண்கள் ஆண்கள் மேல் ஊடல் கொண்டு, பூ மாலைகளை எடுத்து எறிந்தனர் என்பது பெறப்படுகிறது.

ஊடலால் ஏற்பட்ட விளைவு

மகளிரும், ஆடவரும் கலவிக்காலத்தே நிகழ்ந்த ஊடலால் எடுத்து எறிந்த பொன்னாலான ஆபரணங்கள் விழுந்து கிடந்த மாளிகைகளை உடைய அரசவீதி. தலைவன் மீது தலைவி ஊடல் கொண்டு தன் ஆபரணங்களை தூக்கி எறிந்தாள் என்பதை,

"வில்கலை நுதலினாரும் மைந்தரும் வெறுத்த நீத்த

பொன்கலன் கிடந்த மாடநெடுந்தெரு அதனில் போனார்"

என்ற பாடலடி மூலம் தலைவி, தலைவனிடம் ஊடல் கொண்டாள் என்பதை அறியமுடிகிறது (Poovannan, 2011).

ஊடலால் வீணானநேரம்

மலர்ப்படுக்கையில் கணவன் அருகே இருந்தும் கூடாமல் ஊடி ஒருத்தி ஒதுங்கியிருந்தாள். அவளுக்கு தன் ஊடலை நீக்கிக் கொள்ளும் எண்ணம் ஏற்பட்டது. கணவன் அதை அறிந்து கொள்ளவில்லை. ஊடலை நீக்கிக் கூடலைத் தான் விரும்பியதை, தானே தன் கணவனுக்கு தெரிவிக்க நாணி அவள் பொய்யான ஒரு சோம்பல் முறித்து, கை கால்களை நீட்டி நிமிர்த்தி (அதனால் அவளுடைய கை கால்கள் அவனைத் தொட்டன). இது வரை எத்தனை நாழிகை வீணாகக் கூடலின்றி கழிந்தன என்று அவனிடம் கேட்டாள் என்பதை,

"உய்த்து பூம் புள்ளியின் ஊடல் நீங்குவான்

சித்தம் உண்டு ஒருத்திக்கு அது அன்பன் நேர்கிலான்

பொய்த்தது ஓர்மூரியால் நிமிர்ந்து போக்குவான்

எத்தனை இறந்தன கடிகை ஈண்டு என்றாள்"

என்ற பாடலடி மூலம் அறியமுடிகிறது (Poovannan, 2011).

ஊடலால் முளைத்த காதல் விதைகள்

ஊடலால் பதைபதைக்க ஒருத்திதன் கணவன் மேல் பஞ்சு போல் மென்மையான தன் பாதம் படும்படி உதைத்தாள். உடனே அந்த உதை என்னும் இன்பநீரானது அவன் உடம்பாகிய எருவால் நிறைந்த பழமையான வயலை நனைத்தது. அதனால் அங்கு முன்னரே விதைக்கப்பட்ட மெல்லிய காதலின் விதைகள் இப்போது முளைத்துவிட்டன என்று என்னும்படி அவனுடம்பில் உள்ள மயிர்கள் சிலிர்த்து நின்றன என்பதை,

"விதைத்த மென் காதலின் வித்து வெஞ் சிறை

முதைப் புனம் நனைத்திட முளைத்ததே என"

என்ற பாடலடி மூலம் ஊடலால் மகளிர் தன் கணவரை மிதிப்பதைக்கூட, அன்பாக ஏற்றுக் கொண்டனர் என்பது பெறப்படுகிறது (Poovannan, 2011).

ஊடலால் மகளிர் செய்கை

தம் கணவனோடு ஊடல் கொண்ட மகளிர், கணவன் மீதும் பார்வையைச் செலுத்தாமல் பெருமூச்சு விட்டனர். சினத்தால் நெற்றியைச் சுருக்கினர். இதழ் விரிந்த மலராலான மாலையைத் தன் கூந்தலில் தூட்டிக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் தாம் கணவருக்கு உயிர்கள். அவ்வாறு உயிராக இருந்தும், ஊடலால் அவர்களை அணைத்தும் செல்லாமல் சற்றுத் தள்ளி அருகே சென்றனர் என்பதை,

"ஊடிய மனத்தினர் உறாத நோக்கினர்

நீடிய உயிர்ப்பினர் நெரிந்த நெற்றியர்"

என்ற பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளது (Poovannan, 2011).

முன்னிரவில் நன்கு தூங்காமல் விரைவாக விழித்தெழுந்த அழகினை உடையவருடைய ஊடலால் உண்டான கோபமுடைய பெண்கள் மயில் திரிவது போலத் திரிந்தனர் என்பதை,

"துயில் உணர் செவ்வி யோரும் துனி உறுமுனிவினோரும்"

என்ற பாடலடி மூலம் கணவர் மீது அளவற்ற அன்பு இருந்தபோதிலும், ஊடல் காரணமாகப் பேசாமல் இருந்தனர் (Poovannan, 2011).

மகளிரிடையே புலவிக் காட்சிகள்:

தலைவன் மலர் பறித்துக் கொண்டிருந்தான். தலைவி அவன் பின்னே வந்து அவனுடைய கண்களைப் பொத்தினாள். அப்போது அவர் யார்? என்று கேட்டான். யார் எனக் கேட்குமளவு பலரை அவன் அறிவான் போலும் என்று ஊடல் கொண்ட மனைவி நெருப்புப் போல பெருமூச்செறிந்து சினம் கொண்டாள் என்பதை,

"கார் அன்ன கூந்தல் குயில் அன்னவள் கண் புதைப்ப

ஆர் என்னலோடும் அனல் என்ன அயிர்த்து உயிர்த்தாள்"

என்ற பாடலடி மூலம் ஊடலால் தலைவி, தலைவனிடம் சினம் கொள்வாள் என்பது பெறப்படுகிறது (Poovannan, 2011).

ஊடல் நீங்கிய மகளிர் செயல்கள்

விரும்பி அருந்தத்தக்க கள்ளைப் பருகியவர்களைப் போலச் சிவந்து காணப்படும் மகளிர் தம் மனத்துக்குப் புண்ணைத்தந்த ஊடல் நீங்கியதனால் தம் கணவரைத் தழுவிக்கொண்டனர்.

"உண் நறவு அருத்தினாரின் சிவந்து ஒளிர் கருங்கண் மாதர்

புண்உறு புலவி நீங்கக் கொழுநரைப் புல்லிக் கொண்டார்"

என்ற பாடலடி மூலம் ஊடல் நீங்கப் பெற்ற மகளிர் கணவனுடன் கூடினர் (Poovannan, 2011).

ஊடல் கொண்டவர் தோற்றம்

காம்புகள் தோறும் விரிந்து முதிர்ச்சி பெற்ற செந்தாமரை மலர்கள் தலைவனுடன் ஊடல் கொண்ட மகளிரின் முகத்தைப் போல, ஒருபக்கம் சாய்ந்து ஒளி குன்றின. உயர்ச்சி பெற்று விளங்கும் நறுமணம் உள்ள அரும்புகள் மலரப் பெற்ற செங்கிடை என்னும் நெட்டிச் செடிகள், தலைவனுடன் கூடி மகிழும் மகளிரின் சிவந்த உதடுகள் போலத் தோன்றின என்பதை,

"ஊடிய மடந்தையர் வதனம் ஒத்தன

தாள்தொறு மலர்ந்தன முதிர்ந்த தாமரை"

என்ற பாடலில் கம்பர் குறிப்பிடுகின்றார் (Kampar, 2000; Poovannan, 2011).

ஊடலைப் போக்க தூதாக வந்த நிலா

பெரிய நிலவு, காதலால் கூடியவர்க்கு இனிமை தரும் கள்ளைப் போலிருந்தது. பிரிந்து இருப்பவர்களுக்கு உயிரை வருத்தும் நஞ்சு போலிருந்தது. கணவர் அருகே இருந்தும், கூடாமல் ஊடியவர்களுக்கு, ஊடலைப் போக்கும் புதிய தூது போலிருந்தது என்பதை,

"உலந்தவர்க்கு உயிர் சுடு விடமும் ஆய் உடன்

புலந்தவர்க்கு உதவி செய் புதிய தூதும் ஆய்"

என்ற பாடலடி மூலம் தெரியவருகிறது (Poovannan, 2011). இவ்வாறு தலைவன், தலைவிக்கிடையே ஏற்பட்ட ஊடலைத் தீர்க்கும் தூதாக நிலா வந்தது.

உரிமை மகளிர் ஊடல்

தலைவி மட்டுமல்ல உரிமை மகளிரும், தலைவனிடம் ஊடல் கொள்வர். தம் உரிமை மகளிரின் ஊடலைத் தீர்க்கப் பலமுறை அவர்தம் அடிகளில் வணங்கி, அடிகளின் செம்பஞ்சுக் குழம்பு தோய்ந்து சிவந்த தலை மயிர் உடையவர் ஆவர் என்பதை,

"செஞ்சிலைக் கரத்தர் மாதர் புலவிகள் திருத்திச் சேந்த

குஞ்சியர் தூழ நின்ற மைந்தர்தம் குழாங்கள் கண்டார்"

கம்பர் குறிப்பிடுகிறார் (Kampar, 2000). ஊடல் காலத்தில் தலைவன் உரிமை மகளிரின் காலில் விழுவான் என்பது தெரியவருகிறது (Poovannan, 2011).

தேவமகளிர் ஊடல்

தேவர்களுக்கு உரியவரான தேவமகளிர் தம் கணவனான ஆடவர்களின் உயிர்தவிக்கும்படி ஊடல் கொண்டதால், சிவந்துவிட்ட கண்களிலே மையைக் கரைத்துவிடும் கரிய கண்ணீர் பெருக, கூந்தலிலிருந்த இதழ் அவிழ்ந்த மந்தார மலைகளை கோவத்தோடு எடுத்து வீசினர் என்பதை,

"ஊடலின் சிவந்த நாட்டத்து உம்பர்தம் அரம்பை மாதர்

தோடு அவிழ் கோதைநின்றும் துறந்த மந்தாரமலை"

என்ற பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளது (Poovannan, 2011).

அத்தேவமகளிர் கணவரிடம் ஊடல் கொண்டமையால் வெறுத்துக் கழற்றி எறிந்த இரத்தினமாலைகளையும், முத்து மாலைகளையும் அங்குள்ள மரங்களில் வாழும் ஆண்குரங்குகள் எடுத்து அணிவிக்க, அவற்றை அணிந்து கொண்ட பெண் குரங்குகள் தம் அழகைக் கண்டு மகிழும் என்பதை,

"அரம்பையர் வெறுத்து நீத்த அவிர் மணிக் கோவை ஆரம்

மரம்பயில் கடுவன்பூண மந்தி கண்டு உவக்கும் மாதோ"

என்ற பாடலடி மூலம் தெரியவருகிறது. ஊடல் ஏற்படுத்தும் கோவத்தால் தேவமகளிர் தன் அணிகலன்களைக் கழற்றி வீசிஅடித்தனர் என்பது தெரிகிறது (Poovannan, 2011).

வித்தியாதர மகளிர் ஊடல்:

தன் கணவனோடு ஊடல் கொண்ட வித்தியாதர மகளிரின் குற்றமற்ற செம்பஞ்சு ஊட்டப்பெற்ற சிறிய பாதச்சுவடுகள் அழகமைந்த மாணிக்கப் பாறைகளில் வேற்றுமை தோன்றாமல் மறைவனவாயும், பெரிய மரகதப் பாறைகளில் செக்கச்செவேல் என்றுதெரிவனவாயும் திகழ்கிறது என்பதை,

"மஞ்சு அளாவிய மாணிக்கப் பாறையில் மறைவ

செஞ்செவே நெடு மரகதப் பாறையில் தெரிவ"

என்ற பாடலடி மூலம் அறியமுடிகிறது. வித்தியாதர மகளிரும், கணவனுடன் ஊடல் கொண்டனர் என்பது தெரிகிறது (Poovannan, 2011).

அரக்கியர் கொண்ட ஊடல்:

செந்நிறத்துக் குங்குமப்பூவைக் கொண்டு அரக்கியரின் இளமுலைகளில் அரக்கர் தொய்யில் எழுதினர். அவ்அரக்கியரைத் தழுவியதால் அத் தொய்யில் அவ்வரக்கரின் கருத்த மேனியில் படிந்துஅழகு செய்தன. ஊடல் கொண்ட அரக்கியரை அவர்கள் வணங்கியபோது, ஊடலில் கோபம் கொண்ட அம்மாதர் காலால் உதைத்தனர். அதனால் அக்கால்களில் பூசப்பட்டசெம்பஞ்சுக்குழம்பு அரக்கர்களின் தலை முடியில்பட, அவர்தம் தலை முடி அழகுபெற்றது என்பதை,

"கறுத்த மேனியில் பொலிந்தன ஊடலில் கனன்று

மறித்த நோக்கியர் மலர்அடி மஞ்சளப் பஞ்சி"

என்ற பாடலடி மூலம் அரக்கியரும் ஊடல் கொண்டனர் என்பது தெரிகிறது (Poovannan, 2011).

மனதோடு ஊடல்

தலைவி தன் கணவனோடு மட்டுமல்லாமல், தம் மனதோடும் ஊடுவாள். இராவணன் தன் மனைவியிடமோ, உரிமை மகளிரிடமோ செல்லவில்லை (சீதையின் அழகைக் கண்ட பிறகு,) அவன் வராததால் அம்மகளிர் நடுநிசியில் தாமும், காதலும் தனியே ஒருபுறம் ஒதுங்கிஇருந்து இராவணனிடம் போன மனதோடு அரக்கியர் ஊடினர் என்பதை,

"அரிவையர் குழுவும் நீங்க ஆசையும் தாமுமே ஆம்

ஒருசிறை இருந்து போன உள்ளத்தோடுஊடுவாரும்"

கம்பர் குறிப்பிடுகிறார் (Kampar, 2000). தன் கணவனோடு ஊடல் கொள்ள முடியாததால், அவனை நினைத்துத் தன் மனதோடு ஊடினர் என்பதாகும். மனைவி தன் கணவனோடு மட்டுமல்லாமல் தம் மனதோடும் ஊடுவாள் (Poovannan, 2011).

இரணியன்மனைவி ஊடல்:

கடவுளை வணங்காவிடினும், ஊடலின் போது மனைவியை வணங்குவதுண்டு.திருமாலை வணங்கும்படி இரணியனிடம் வற்புறுத்தியபோது, "நான் வணங்குதல் என்பதுமனைவியோடு ஊடல் கொண்டநாளிலும் இல்லை" என்று கூறி அண்டங்கள் நடுங்கும்படி ஏளனச்சிரிப்பு சிரித்தானாம் என்று கம்பராமாயணம் கூறுவதை,

"வாளினைத் தொழுவது அல்லால் வணங்குதல் மகளிர் ஊடல்

நாளினும் உளதோ என்னா அண்டங்கள் நடுங்க நக்கான்"

என்ற பாடலடி மூலம் அறியமுடிகிறது (Poovannan, 2011).

யானைகளின் ஊடல்:

மகளிர் மட்டுமல்ல யானைகளும் ஊடல் கொண்டதைக் கம்பர் அழகுள்ள மகளிரது அகிற்புகையும், கஸ்தூரிப் புழுகும், செம்பஞ்சுக் குழம்பும் அகழியில் மிகுதியாகச் சேர்ந்திருந்தன. அதனால் அதில் நீராடிய ஆண் யானைகள் புதிய மணத்தையும், நிறத்தையும், பெற்றன. அதைக்கண்ட பெண் யானைகள் அவை வேறு பெண் யானைகளோடு கலவி கொண்டு வந்தன என்று கருதி ஊடல் கொண்டன என்பதை,

"நலத்த மாதர் நறை அகில் நாவியும்

அலத்தகக் குழம்பும் செறிந்து ஆடிய"

என்ற பாடலில் கம்பர் குறிப்பிடுகிறார் (Kampar, 2000). பெண்கள் மட்டுமல்ல பெண்யானைகளும், ஊடல் கொண்டதை அறியமுடிகிறது (Poovannan, 2011).

புறாக்களின் ஊடல்

பெண்புறா தன்னை வந்து கூடுமாறு ஆண் பறவையை அழைத்தது. ஆனால் அந்த ஆண்புறா அக்கோபுர வாசலில் அமைந்த ஓவியப் பெண்புறாவைத் தன் பேடை என மயங்கி அதன் அருகே நின்றது. அதைக் கண்ட பெண்புறா, அது வேறு ஒரு பெண் புறாவைவிடும்பியதாகக் கருதி ஊடல் கொண்டு, வேறு ஒரு இடத்திற்குச் சென்றது என்பதை,

"ஆவிஓத்த சேவல் கூவ அன்பின் வந்து அணைந்திடாது

ஓவியப் புறாவின் மாடுஇருக்க ஊடுபேடையே"

என்ற பாடலடி வழி அறியமுடிகிறது. புறாக்களில் பெண்புறாவும், ஆண் புறாவிடம் ஊடல் கொண்டது (Poovannan, 2011).

அன்னப்பறவையின் ஊடல்

மிதிலையில் உள்ள மகளிரின் நடையழகைக்கண்டு தம் இனமான பெண் அன்னங்கள் என்று எண்ணி, ஆண் அன்னங்கள் பின் தொடர்ந்துவரச் சென்று நீர் நிலைகளில் மூழ்கி விளையாடுவார்கள். அதே நீரில் தங்கியுள்ள நீர்ப்பறவைகள், குங்குமக்குழம்புகளின் அடையாளங்கள் தம் மேல் பொருந்துவதால், ஒன்றோடு ஒன்று பிணங்கி, இவை தங்கிய பூக்களிலே அவை உறங்கமாட்டா என,

"ஓவு இல் குங்குமச் சுவடு உற ஒன்றோடு ஒன்றுகூடி

பூ உறங்கினும் புள் உறங்காதன பொய்கை"

என்ற பாடலில் கம்பர் கூறுகிறார் (Kampar, 2000). அன்புள்ளம் கொண்ட பெண் அன்னம் ஆண் அன்னத்துடன் ஊடல் கொண்டது (Poovannan, 2011).

மயிலின் ஊடல்

அழகாக மலரும் குருவ மலரும், பிடவமலரும் பூத்து உதிர்ந்த சிறந்த மலர்கள் சூழ்ந்த இடங்களில் உறங்கி எழும் ஒரு ஆண்மயிலின் தூவி இனிய மணம் வீச, அது கண்ட பெண்மயில் அதனிடம் ஊடியது. ஆண் மயில் வேறொரு பெண் மயிலுடன் கூடியதால் தான் மணம் பெற்றது என ஊடல் கொண்டது என நினைத்ததை,

"தூவியின் மணம் நிற துணை பிரிபெடை தான்அச்

சேவலொடுஉற ஊடித் திரிவதன் இயல்காணாய்"

என்ற பாடலில் கம்பர் குறிப்பிடுகிறார் (Poovannan, 2011).. பெண் மயிலும் ஆண் மயிலுடன் ஊடியது.

மானின் ஊடல்

ஆண்மான்கள் தாம் கொண்ட காமத்தின் முதிர்ச்சியால் எதிர்ப்பட்ட மரங்களில் எல்லாம் உராய்ந்து நன்றாக உடல் தேய்ந்து வர, அம்மரங்களில் சந்தனம், அகில் முதலிய மணமுடைய மரங்களின் தொடர்பால் முதிர்ந்த கத் தூரியின் நறுமணம் உடலில் கமழ்ந்தது. அதனால் அந்த ஆண் மான்களுடன் பெண்மான்கள் அவற்றை வேறு இனமான கத்தூரி மானோடு கூடி வந்தனவாக நினைத்து, ஊடல் கொண்டன என்பதை,

“ஓவிய மரங்கள் தோறும் உரைத்து உற உரிஞ்சி ஒண்கேழ்

நாவிய செவ்வி நாறக் கலையொடும் புலந்த நவ்வி”

என்ற பாடலில் கம்பர் கூறுகிறார் (Poovannan, 2011).

முடிவுரை

தன்னுடைய தலைவன் தன்னிடம் மட்டுமே அன்பு செலுத்தவேண்டும் என்று மகளிர் எண்ணுவர். மாறாக நடந்துவிட்டதோ என்று எண்ணினாலும் ஊடல் கொள்வர். மானிடப் பிறவி மகளிர் மட்டுமல்லாத தேவமகளிர், வித்தியாதர மகளிர், அரக்க மகளிர் என அனைத்து மகளிரும் தம் கணவர் மீது ஊடல் கொண்டனர். ஆறு அறிவு பெற்ற தலைவி மட்டுமல்லாது அஃறிணை உயிர்களாகிய யானை, புறா, அன்னம், மயில், மான் போன்றவைகளும் தன்னுடைய துணையிடம் அன்பு மிகுதலால் ஊடல் கொண்டன என்பதையும் கம்பராமாயணத்தின் வழி கம்பர் நமக்குக் காட்டுகிறார்.

References

- Elavarasu, R., (2020) Help Rendered by Thozhi for Love Marriage, International Research Journal of Tamil, 3(1), 71-81. <https://doi.org/10.34256/irjt2119>
- Ilampuranar, (1953) Tholkappiyam Moolamum Uraiyum, Saiva Siddhanta Works Publishing Society Limited, Chennai, India
- Kambar, (1928), Kambaramayanam, Artisan Printing Press, Chennai, India.
- Kambar, (1976) Kambaramayanam, 1st Edition, Kambar Corporation, Chennai, India.
- Kampar, (2000) Kamparamayanam, Aniyakam pathipagam, India.
- Parimelalhagar, (2002) Thirukural, Saradha Pathippagam, Chennai, India.
- Ponni, B., (2020) Love Emotions as depicted by Tholkappiyar in Gunamalayaar Elambagam, International Research Journal of Tamil, 2(3), 70-76. <https://doi.org/10.34256/irjt2037>
- Poovannan, (2011) Kambaramayanam Source and Texts, Volume 1 to 9, Varthamanan Publications, Chennai, India.
- Sree Sivaprakasa Swamigal, (2004) Imaginary Repository, Volume 1 & 2, Senthamizh Texts, Mayilam Bommapur Aadhinam, Mayilam.
- Veerabadran R., (2019) uuDal in Sangam literary traditions. International Research Journal of Tamil, 1(2), 14-22. <https://doi.org/10.34256/irjt1922>

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:



© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License